

ΑΝΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ.

ΕΤΟΣ ΙΑ΄.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1881.

ΑΡΙΘ. ΙΒ΄.

Συνδρο. ἔτησ. ἐν Ἑλλάδι Δρ. 1.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Εἰς οὐδένα, πλὴν τῶν τακτικῶν ἀναποκριτῶν, στέλλεται ἡ Ἐφημερίς τῶν Παίδων ἄνευ προπληρωμῆς.

Ἐξωτερικῶς Δρ. 25.

Ἐν ὁδοῦ Αἰόλου ἀριθ. 39.

1881.

Πρὸς τοὺς τυνδρομητὰς
ΤΗΣ ΕΦΗΜ. ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ.

« Ἀγαπητοὶ μοι μικροὶ φίλοι.

« Σήμερον, χάριτι θεῶν, εἰσῆλθο-
μεν εἰς νέον ἔτος, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ
14ον τῆς ἡλικίας τῆς μικρᾶς Ἐφημε-
ρίδος τῶν Παίδων.

« Ποῦ εἰδούς ἔτος θὰ ἦναι εἰς
σᾶς; τέκνα μου; Ὁ συντάκτης εὐχε-
ται νὰ ἦναι εὐτυχὲς εἰς ἰδούς σας·
ἀλλὰ θὰ ἦναι ἀρὰ γε τοιοῦτον; Τοῦτο
ἐξαρτᾶται ἀπὸ ὁσᾶς ναι, ἀγαπητὰ
παιδιά, ἀπὸ ἑνα ἕκαστον ἀπὸ σᾶς!

« Δὲν πιστεύετε, ὅτι ὁ Πανάγαθος
Θεὸς ἐπιθυμεῖ νὰ ἦσθε εὐτυχῆ; Βε-
βαιῶς ἐπιθυμεῖ, καὶ εἶναι πρόθυμος
νὰ κάμῃ πᾶν ὅ,τι δύναται διὰ νὰ σᾶς
καταστήσῃ τοιαῦ-
τα. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς, περὶ τοῦ ὁποῖου συναβι-
σομεν νὰ λέγομεν, ὅτι δύναται νὰ κάμῃ τὰ πάντα, δὲν
τοιαῦτα ἔτος.»

δύναται νὰ κάμῃ ἕν ἔτος εὐτυχὲς εἰς
σᾶς, ἂν σεῖς αὐτοὶ δὲν τὸν βοηθήσετε!

« Πῶς δὲ δύνασθε νὰ τὸν βοηθήση-
τε; Κάμνοντα ὅ,τι ἐπιθυμεῖ νὰ κάμνε-
τε πάντοτε. Θέλει νὰ λέγετε τὴν ἀ-
λήθειαν, νὰ ἀπακούετε τὰς γονεῖς σας,
νὰ ἦσθε φιλόσοφον καὶ φιλόσοφον πρὸς
πάντας, νὰ ἦσθε ἐργατικά, ἠθικά καὶ
τίμια. Θέλει νὰ φυλάττετε τὴν Κυρια-
κὴν, νὰ ἀναγινώσκετε τὴν Ἀγίαν Γρα-
φὴν, νὰ προσεύχεσθε πᾶσαν ἡμέραν,
καὶ νὰ ἀγαπᾶτε καὶ ἐμπιστεύεσθε εἰς
τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

« Τώρα, εἰσθε ἕτοιμα νὰ κάμετε ἑλα-
ταῦτα; Ἐὰν ἦσθε, τὸ ἔτος σας θὰ ἀρ-
χίσῃ μετὰ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ
εἰρήνην· ἔταν δὲ φθάσατε εἰς τὸ
τέλος αὐτοῦ θὰ εἴκητε, ὅτι οὐδέποτε εἴχετε τόσον εὐ-
δ. Ὁ συντάκτης Μ. Α. Καλοποδάκης.

Ὁ Ποιητής.

Τῶν χειρῶν σου ἔργον εἶναι,
ὦ Θεέ, ὁ κόσμος ἅλος,
ὄρη, ποταμοὶ καὶ κρήναι
καὶ τοῦ οὐρανοῦ ὁ θέλος.

Τῶν χειρῶν σου ἔργον εἶναι
ἢ τῶν ὄντων ἀπειρία,

ἄστρα, ἥλιοι, σελῆναι
καὶ συμπλέγματα μυρία.

Σὺ φῶς εἶπες γενηθήτω,
ὕδατα διαπεθήτω·
Γῆ βοτάνην βλαστήσαται,
ζῶα καὶ πτηνὰ φανήτω·

Ὁ Θεέ, ἐκ τῶν χειρῶν σου
καὶ ὁ ἄνθρωπος προήλθε,

καὶ ἐκ τοῦ φροήματός σου
ζωῆς πνεῦμ' αὐτῶ εἰσῆλθε.

Διὰ τοῦτο μετ' ἀπάντων
τῶν ἀπίστων σου πνευμάτων,
Σὺ τὸν ποιητὴν τῶν πάντων
καὶ ἐφέτος ὑμῶν φάλλω. Α.

ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟΝ ΤΩΝ ΛΗΣΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ.

ΕΣΧΟΝ ΒΑΣΙΝ ΑΔΗΘΗ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Μετίφρασις ἐλευθέρα
(ἐκ τοῦ Ἀγγλικού.)

Πρό τινων ἐκλονοταετηρίδων ὑπῆρχον ἐν Γερμανίᾳ ἐκτεταμένα καὶ σκοτεινά δάση, τὰ ὅποια ἦδη σχεδὸν ἐξηφανίσθησαν.

Τὰ δένδρα κατεκόπησαν, αἱ ρίζαι τῶν ἐξεβρίζωθησαν, ἡ δὲ γῆ, τὴν ὁποίαν κατεῖχον, ἦδη χρησιμεύει πρὸς σπορὰν δημητριακῶν καρπῶν, ἢ βοσκήν ποιμνίων καὶ κτηνῶν.

Εἰς ἓν τῶν δασῶν τούτων συντροφία τις Ἀθιγγάνων ληστῶν εὗρισκε καταφύγιον εἰς μέγα τι σπήλαιον, παρὰ τοὺς πρόποδας ὑψηλοῦ τινος βράχου, περιβαλλομένου ὑπὸ πυκνοῦ τινος ἄλλου.

Τὸ μονοπάτιον, τὸ ὁποῖον ἔφερε πρὸς τὸν κρημνὸν τοῦτον, ἠδύνατο νὰ εὐρεθῆ ἀπὸ μόνους τοὺς γνωρίζοντας τὰ μυστικά σημεῖα, τὰ ὅποια οἱ λησταὶ εἶχον κάμει πρὸς ὁδήγιάν των, ὅταν εἰσῆρχοντο καὶ ἐξήρχοντο ἀπὸ αὐτό.

Τὸ σπήλαιον ἐκεῖνο ἐν μέρει ἀπεκρύπτετο ἀπὸ τὸν ὑπερκείμενον βράχον, εἶχε δὲ εἰσοδὸν χαμηλὴν, ὥστε ὁ θέλων νὰ εἰσέλθῃ, ἔπρεπε νὰ ὀδεύσῃ ἐπὶ τῶν γονάτων του, οἱ δὲ λησταὶ εἶχον φοτεῖσαι παρ' αὐτὴν διαφόρους ἀκανθώδεις θάμνους, οἵτινες ἀπέκρυπτον αὐτὴν ἐντελῶς ἀπὸ τῆς ὄψεως.

Ἀπὸ τῆς εἰσοδοῦ στενωπὸς τις δέκα περίπου ποδῶν ὠδήγει εἰς αἰθουσαν εὐρείαν, σχηματισθεῖσαν ἀπὸ αὐτὴν τὴν φύσιν ἐντὸς τοῦ στεροῦ βράχου· ἡ αἰθουσα αὕτη ἦτο τόσον ὑψηλὴ, ὥστε ἡ ὄροφὴ αὐτῆς ἦτο μόλις βρατὴ ἐκ τῶν κάτωθεν ὑπὸ τὸ φῶς πολλῶν φώτων, διότι τὸ περίε σκότος ἦτο τόσον βαθύ, ὥστε τὸ φῶς ἐφαίνετο καταποντιζόμενον καὶ ἐξαφανιζόμενον εἰς αὐτό.

Μετὰ τοῦ σπηλαίου τούτου, τοῦ ὁποίου τὸ πλάτος ἦτο περί τοὺς ἑκατὸν πόδας, συναίχοντο μικρότερα δωμάτια καὶ στενωποί, αἵτινα εἰσῆρχοντο ἐλικοειδῶς ἐντὸς τοῦ βράχου.

Ἡ μεγάλη αἰθουσα ἐχρησίμευε πρὸς κατοικίαν τῶν ληστῶν, τὰ δὲ μικρότερα δωμάτια πρὸς ἀπόκρυψιν τῶν κλοπιμαίων πραγμάτων, ἢ καὶ αὐτῶν τῶν ληστῶν, καθ' ἣν περίπτωσιν ὁ κρυφὸν αὐτῶν ἦδελον ἀνακαλυφθῆ.

Τὸ σπήλαιον δὲν ἦτο οὔτε ὕγρον, οὔτε ψυχρὸν· ἀλλ' ὅμοιος ἦτο τόπος σκοτεινὸς καὶ κατηφής, διότι οὐδεμία ἀκτίς φωτὸς ἠδύνατο νὰ διεισδύσῃ εἰς αὐτό.

Ἡμερᾶν τινα καλοκαιρινῆν ἄλόκληρος ἡ συμμορία

τῶν ληστῶν συνηθροίσθη εἰς τὸ σπήλαιον· ἔκωθεν εἰς τὸ δάσος ἐπεκράτει βαθεῖα σιγή, ἀλλ' ἐντὸς τοῦ σπηλαίου ἦσαν φωναὶ καὶ θόρυβοι· εἰς τὸ μέσον τῆς αἰθούσης εἶχον ἀνάψει διάφορα τεμάχια θαδίου, ὑπὸ τὸ φῶς δ' αὐτῶν τὰ τραχέα καὶ δασύτριχα πρόσωπα τῶν ληστῶν μὲ τοὺς ἀγρίους τῶν ὀφθαλμοῦς καὶ τὰ χονδροειδῆ χαρακτηριστικά των παρῆγον τρομερὰν εἰκόνα, ἐνῶ ἐτραγέδουν καὶ ἐγέλων καὶ ἔπαινον διάφορα πνευματώδη ποτά, τὰ ὅποια γονή τις, ἐκ τῆς αὐτῆς κατὰ τὸ φαινόμενον μὲ αὐτοὺς ζύμης, τοὺς ἐκέρατα ἐντὸς ποτηρίων ξυλίων.

(Ἀκολουθεῖ)

Ἐπιπόρῳ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἐπὶ τὰ ζῶα.

Ζωηρός τις καὶ εὐφυῆς κύων ἀνήκων εἰς τινα κορίαν, ἰδὼν ποτε πῆθκον ἐξ ἐκείνων, τοὺς ὁποίους περιφέρουν διάφοροι ἄνθρωποι πρὸς ἐπίδειξιν, νὰ καθῆται ἐπάνω εἰς μίαν καθέκλαν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς κυρίας τε, ἀμέσως ὤρμησε κατ' αὐτοῦ διὰ νὰ τὸν κατατῆσχη.

Ἀλλὰ ὁ πῆθκος ἔδειξε τόσην ἀταραξίαν, ὥστε ὁ κύων ἐκπλαγεὶς πρὶν κάμῃ τὸ ἔσχατον πῆδημα, ἔσταμάτησε καὶ ἤρχισε νὰ κυττάζῃ αὐτὸν ἀσκαρδαμυκτῆ. Τοῦτο ἐνεψύχωσεν ἔτι μᾶλλον τὸν πῆθκον, καὶ σταθεὶς εἰς τοὺς ὀπισθίους τοῦ πόδα, ἐξέβαλε τὸν πῆλον τε καὶ ἐχαιρέτησε τὸν ἐκπεληγμένον κύων μὲ ἓν δυνατὸν αἶμα!

Ἡ φιλοφροσύνῃ αὕτη ἦτο πάρα πολλὴ διὰ τὸν ἀγροῦκον κύων· ὅθεν καταβιάσας τὴν κεφαλὴν καὶ βάλων τὴν οὐρὰν του μεταξὺ τῶν ὀπισθίων σκελῶν του ἔδραμεν εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἐχώθη εἰς τὸ μαγειρεῖον, διὰ κἀνεὸς δὲ τρόπου δὲν ἤθελε νὰ ἐξέλθῃ ἀπ' ἐκεῖ, ἕως οὗ ἐπληροφορήθῃ, ὅτι ὁ μυστηριώδης ἐκεῖνος ξένος εἶχεν ἀναχωρήσει ἀπὸ τὴν αὐτὴν!

Ἡ ἀνυπόμονος κόρη

Σ' ἐνὸς μικροῦ ἀκρωτηρίου τὴν ἀντισπῆμένη βάρχη
Κάθηται κόρη ἀνήσυχη, μὰ χερσὶν μονάχῃ,
Καὶ ἀγναντεύει στὸ γυαλὸν καράβι π' ἀρμενίζει
Καὶ τοῦ πελάγου γλήγωρα τὴν ἀγχαλιὰ ξεσχίζει.
Τὰ γαλανὰ τὰ μάτια τῆς στὸ πλοῖο στηλωμένα,
Λίε νὰ τὸ σύρουε ζητούν... τὰ χεῖλη ἀκαμμένα,
Σιγὰ, σιγ' ἀναδεύονται καὶ λόγια ψευθίζουσι
Ποῦναι γλυκὰ σὰν προσευχὴ καὶ σὰν ἀνθὸς μυρίζουσι.

«Σπρώχνε, ἀγέρι τοῦ γυαλοῦ, περίγαρο, δροσάτο,

«Σπρώχνε τὸ πλοῖο ἑλαφρῶ,

«Τόσον καιρὸ τὸ καρτερῶ,

«Καὶ τὸ σκληρὸ δὲν ἔρχεται ὅπως ποθῶ τρεχάτο.

«Εἶν' ὁ καλὸς πατέρας μου ἐκεῖ, γλυκὸ ἀγέρι,
 «Ποῦ βλέπεις τὸν λευκὸ καπνὸ,
 «Ἢ' ἀπὸ ταξίδι μακρυνὸ
 «Μᾶς ἔρχεται, μᾶς ἔρχεται ἀπὸ τὰ ἕνα μέρη.

«Μὲ τὴ χρυσὴ Πρωτοχρονιὰ θὰ τὸν δεχθοῦμε πάλι.
 «Ἴ' εὐτυχία μας λαμπρὰ
 «Καὶ θάχωμαι διπλὴ χαρὰ,
 «Μητέρ ἀδέλφια, συγγενεῖς... Διπλὴ γιορτὴ μεγάλη»

Ἡ Ἀγνή ἀναμένουσα τὸν πατέρα της.

«Σπρώχνε τὰ κῆμα γαλανὰ, ἐφροστεφανισμένον,
 «Τὸ πλοῖο πούρχειται ἐδῶ...
 Λαχτάρισα νὰ τὸν εἶδῶ,
 «Καὶ τὸν καλὸ τοῦ ἔρχομὸ ἀήσυχη προσμένω.

«Διόχ' ἡ χαρὰ τοῦ ἔρχομὸ, τοῦ χωρισμοῦ τὴ λύπη...
 «Λεῖπ' ἀπ' τὸ σπῆτι ἡ ψυχὴ, ἀν' ὁ πατέρας λείπῃ.»
 (Σ. Στυλιουδάκης.)

Η ΛΑΙΔΥ ΙΩΑΝΝΑ ΓΡΕΪ,

Ἡ ἡγεμονίς αὐτῆ ἐγεννήθη ἐν Λεϊτσέστερ τῆς Ἀγγλίας τὸ 1557, κατήγετο δὲ ἐκ τοῦ Ἑρρίκου Ζ' βασιλέως τῆς Ἀγγλίας, ἀλλὰ δὲν εἶχε δικαίωμα ἐπὶ τοῦ θρόνου, ἐν ὅσῳ τὰ τέκνα Ἑρρίκου τοῦ Η' ἔζων.

Ἐν προφερῆ εἰσέτι ἠλικίᾳ ὑπανδρεύθη τὸν λόρδον Γουλιέλμ. Δούδλεϋ, υἱὸν τοῦ δούκα τῆς Νορθουμπερλάνδης, φιλοδόξου οὐγενούς, διὰ τῆς ἐπιφράς τοῦ ὁποίου 8 υἱοὶ βασιλεῦς Ἐδουάρδος ἑσ αποθνήσκων ἀπῆλθε τὸν θρόνον τοῦ οὐχὶ ἐκ τῆν ἀδελφῆν του Μαρίας, ἀλλ' ἐκ τῆν εξαδέλφου Ιωάνναν. Ἐπράξε δὲ τοῦτα, διότι ἐγνώριζεν, ὅτι ἡ ἀδελφὴ του ἦτο σκληρὰ καὶ φανατικὴ Παπικὴ, καὶ θὰ ἔκαρνε τὸν λαὸν νὰ ὑποφέρει διὰ τῆν

Ἰωάννα Γρεΐ.

Ἡ Ἰωάννα ἤγαπα πολὺ τῆν παιδείαν, εἶχε δὲ διδάσκαλον τὸν διάσημον διὰ τῆν παιδείαν του Ἰωάννην Ἐϋίμερ, διὰ τῆς βοηθείας, ἐπιμελείας καὶ εὐφρίας τοῦ ὁποίου ὤμασι καὶ ἔγραψε τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Λατινικὴν, τὴν Ἰταλικὴν καὶ Γαλιτικὴν, εἶχε δὲ καὶ ἰκανὴν γνῶσιν τῆς Ἑβραϊκῆς, Χαλδαϊκῆς καὶ Ἀραβικῆς, καὶ ἐπρωτίμα πάντοτε τὴν σπουδὴν ἀπὸ πάσαν νεανικὴν διασκέδασι.

θηρησάμενος, ἐπειδὴ ἦτον Διαμαρτυρούμενος, εἴπερ ἡ Ἰωάννα ἦτο ἀξίερατος καὶ εὐσεβὴς Διαμαρτυρομένη. Ἡ Ἰωάννα ἔλαβε γνῶσιν τούτου μόνον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ καὶ τότε μόλις καὶ μετὰ βίας συγκατατέθη, ὑποχωρήσασα εἰς τὰς παρακλήσεις τῶν γονέων καὶ τοῦ πεθεροῦ της, διασχυρίζομένων ὅτι θὰ ἦτο διὰ τὸ καλὸν τοῦ τόπου νὰ δεχθῆ τὸν θρόνον, καὶ ὅτι ὁ βασιλεὺς εἶχε τὸ δικαίω-

μα να κέρη μίαν τοιαύτην διαθήκην. Ἄλλ' ὁ λαὸς τῆς Ἀγγλίας ἤτο ἀφοσιωμένος εἰς τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν καὶ ἠμίσει τὸν Δούκα τῆς Νορθουμπερλάνδης, καὶ διὰ τοῦτο μετ' ἄλλων ἀνεχόρθε βασιλισσάν τὴν Μαρίαν καὶ κατεδίκασε καὶ ἐθανάτωσε τὸν Δούκα τῆς Νορθουμπερλάνδης, ἀλλ' ἐφίση τὴν

βρομαρίου 1554. Καὶ ἡ μὲν Ἰωάννα, ὡς καταγομένη ἐκ βασιλικοῦ αἵματος, ἀπεκεφαλίσθη κατ' ἴδιον ἐντὸς τοῦ περιγῆμου κόρυθου τοῦ Λονδίνου, ὃ δὲ σύζυγός τῆς δημοσίᾳ ἐπὶ τινας λόφου. Ἡ Ἰωάννα ὑπέστη τὸν θάνατον μετὰ γαλήνης ἀβίας τῆς ἀθωότητος καὶ εὐσεβείας τῆς, μὴ συγκαταθεῖσα νὰ ἀποχαι-

Α'. Ὀνειρον τοῦ Ἰακώβ.

καρπὸν Ἰωάνναν καὶ τὸν σύζυγόν αὐτῆς, ἐπειδὴ ἦσαν εὐθωοί. Μετὰ τινος μῆνας, ὁ Δούξ τοῦ Σούφολκ, ὁ πατὴρ τῆς Ἰωάννας, λαβὼν μέρος εἰς ἐπανάστασιν τινὰ, διήγειρε τοὺς φόβους τῆς βασιλισσῆς Μαρίας, ὅταν αὐτὴ δεικνύε νὰ ἀποκεφαλίσθῃ ἡ Ἰωάννα μετὰ τοῦ συζύγου τῆς, τὴν θῆν Φε-

ρετήσῃ τὸν σύζυγόν τῆς, διὰ τὸν λόγον, «ἐπὶ ἤλικίᾳ νὰ ἐπα- νῆθῃ αὐτὸν τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐν οὐρανῷ» παρεκάλει δὲ τὸν δῆμιον νὰ τὴν ἀποκεφαλίσῃ ὅσον τάχιον ἀποῦ δὲ ἐδέθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς, ἔβισε τὸν λαμπρὸν τῆς ἐπὶ τοῦ βόλου, καὶ δι- ἐνὸς κτυπήματος τοῦ πελέκειος ἀπεχωρίσθη τοῦ σώματος.

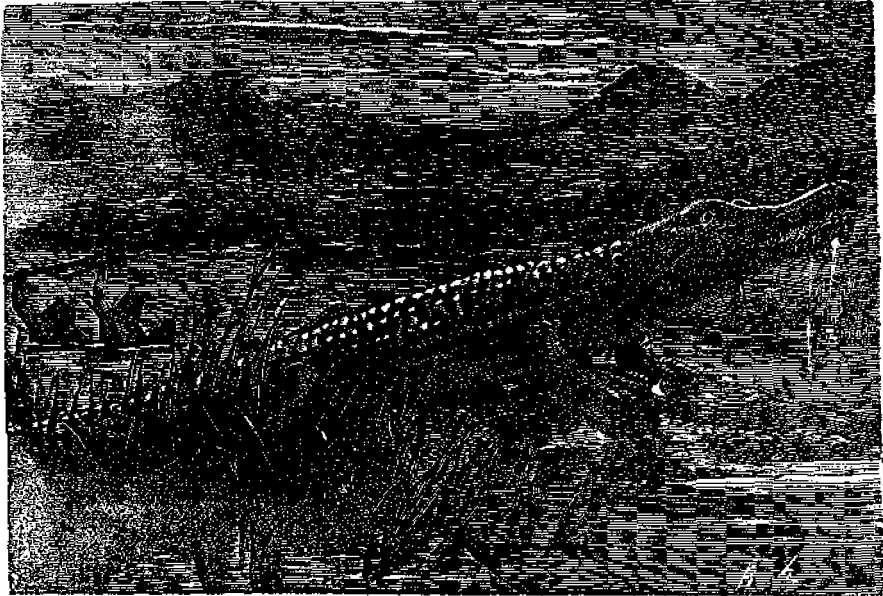
Ἡ ἱστορία μᾶς ἀναφέρει, ὅτι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἔθλου ἔπασαν κατὰ τὰ ἐπακολουθήσαντα ἔτη τῆς βασιλείας τῆς Μαρίας πολ-
καὶ εὐμενεῖς καὶ σοφαὶ κεφαλαὶ τῆς Ἀγγλίας, ἀλλ' οὔτε πρό, οὔτε μετὰ τὸν ἀποκεφαλισμόν τῆς Ἰωάννας Γρέϋ ἐξετελέσθη ὑπὸ γυναικὸς καὶ μάλιστα βασιλείας πράξις σκληροτέρα ἢ ἀπε-
χθεσιτέρα τῆς κατατομῆσεως τῆς ἀθώας ἐκείνης πριγκηπέσσης.

ΠΕΡΙ ΟΝΕΙΡΩΝ.

Ἀπὸ ὅλα τὰ ζητήματα, τὰ ὅποια ἀπησχόλησαν τὴν ἀνθρωπίνην διάνοιαν, οὐδὲν ἄλλο ἴσως παρεξέλιξε πε-
ρισσότερον αὐτὴν ἀπὸ τὰ ὄνειρα. Ἀκόμη δὲ καὶ τὴν σήμερον ἐξοκολοθοῦν νὰ ἦναι τὸ ἀντικείμενον πολ-
λῆς συζητήσεως μεταξὺ τῶν σοφῶν, πολλῶν δὲ φόν-
των, καὶ ἐλπίδων περὶ μελλόντων πραγμάτων μεταξὺ

πατριχῆς εὐλογίας, νυκτωθεὶς καθ' ὁδὸν εἰς μέρος τι καλούμενον Λούζ (Γενέσεως κή. 19) ἔλαβε λίθον ὡς *προσκεφάλαιον καὶ κατακλιθεὶς ἀπεκοιμήθη· ἐνῶ δ' ἐκοιμᾶτο οὕτως εἰς τὸ ὑπαιθρον, εἶδεν ἑνόπνιον καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἑστηρικμένη ἐπὶ τῆς γῆς, τῆς ὁποίας ἡ κορυφή ἔφθανε μέχρι τοῦ οὐρανοῦ, οἱ δ' ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῆς. Καὶ ἰδοὺ ὁ Κύριος ἵστατο ἐπάνωθεν αὐτῆς, καὶ εἶπεν, «Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ τοῦ πατρὸς σου καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαάκ τὴν γῆν, ἐπὶ τῆς ὁποίας κοιμᾶσαι, εἰς σὲ δέλω δώσει καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου...» (Γενέσ. κή. 12—16.)

Τὸ ἑνόπνιον τοῦτο ἦτο πολὺ ἐνθαφέντων εἰς τὸν Ἰακώβ, καὶ ἐπλήρωσε τὴν ψυχὴν του μὲ ὕμνους καὶ προμεροῦς διαλογισμοὺς περὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν ἔκα-

Ἀφρικανὸς Κροκόδειλος.

τῶν ἀμαθῶν καὶ δεισιδαιμόνων.

Ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰ ἐξόμενα ἄρθρα περὶ ὄνειρων δὲν σκοπεῖω νὰ ἐκθέσω εἰς τοὺς μικροὺς μου ἀναγνώ-
στας τί φρονοῦν οἱ σοφοὶ περὶ αὐτῶν, ἢ πῶς τὰ ἐξη-
γοῦν οἱ σημερινοὶ ὄνειροκρίται, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ χρησι-
μοποιήσω διὰ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν διαφόρους ὡ-
ραίας εἰκόνας, παριστώσας τὰ ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γραφῇ ἀνα-
φερόμενα ὄνειρα, πρὸς εὐχαρίστησιν καὶ ἐνταυτῆ
διδασκαλίαν αὐτῶν. Ἀρχομαι δὲ ἀπὸ τοῦ πρώτου ὄνει-
ρου, τοῦ ἐν αὐτῷ ἀναφερομένου, ὅπερ εἶναι

Α'. ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ ΤΟΥ ΙΑΚΩΒ.

Ὅταν ὁ Ἰακώβ ἠγαγιάσθη ν' ἀφῆσθαι τὴν πατριχὴν
σκήπην καὶ νὰ φύγῃ εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς
τὸν θεῖόν του Λάβαν, ἵνα ἀποφύγῃ τὴν ἐκδίχησιν τοῦ
ἀδελφοῦ του Ἠσαῦ, διὰ τὴν δι' ἀπάτης ἀρπαγὴν τῆς

μεν, ἀφῶ ἐξύπνησε, ν' ἀνχηράξῃ, «Βεβαίως ὁ Κύριος
εἶναι εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐγὼ δὲν τὸ ἔξευρον.»
Καὶ ἐφοβήθη καὶ εἶπε, «Πόσον φοβερός εἶναι ὁ τόπος
οὗτος! δὲν εἶναι τοῦτο εἰμὴ οἶκος Θεοῦ καὶ αὐτὴ ἡ
πύλη τοῦ Οὐρανοῦ!» (Γενέσ. κή. 16, 17.)

Πρὸς ἐνθύμησιν τοῦ ἑνυπνίου του τούτου καὶ τῶν
ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ ὁ Ἰακώβ ἔλαβε λίθους καὶ ἔστη-
σεν ἐκεῖ θυσιαστήριον εἰς τὸν Κύριον ἐκ τῶν ἐπομέ-
νων συμβάντων τῆς ζωῆς τοῦ Ἰακώβ μανθάνομεν, ὅτι
τὸ ἑνόπνιον ἐκεῖνο ἠλήθευσεν, ὃ δὲ Κύριος ἐξεπλήρωσεν
ἐλας τὰς ὑποσχέσεις, τὰς ὁποίας ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τότε.

Μετὰ ταῦτα ἐφάνη ὁ Θεὸς δι' ἑνυπνίων εἰς τὸν Ἰα-
κώβ εἰς διαφόρους τόπους καὶ περιστάσεις, καὶ ἐφα-
νέρωσεν εἰς αὐτὸν τὸ θέλημα του καὶ τὸν διεβεβαίωσε
περὶ τῆς εὐνοίας του,

ΑΦΡΙΚΑΝΟΣ ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΣ.

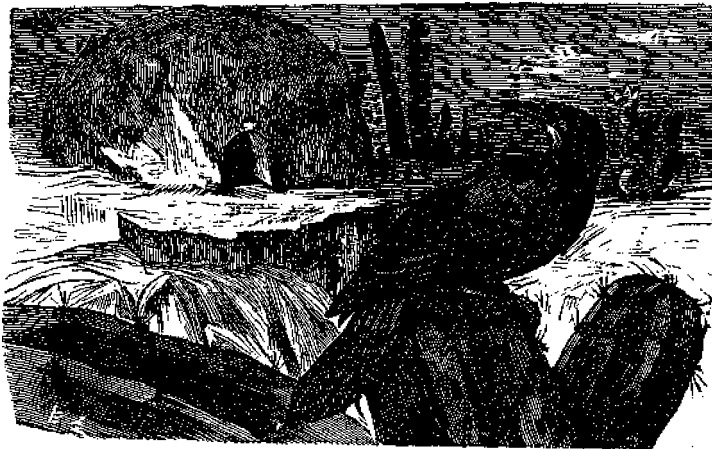
Κροκοδείλοι απαντώνται εις πολλούς ποταμούς τῆς Ἀσίας, Ἀμερικής καὶ Ἀφρικής ἰδίως ὁμοίως τῆς τελευταίας καὶ πρὸ πάντων εἰς τὸν ποταμὸν Νεῖλον.

Οἱ κροκοδείλοι ἀνήκουν εἰς τὰ ἔρπετα καὶ φθάνουσι πολλάκις εἰς μέγα μέγεθος 25 ποδῶν τὸ μήκος! τρέφονται δὲ κυρίως μὲν ἐξ ἰχθύων, καταβροχθίζουσι ὁμοίως καὶ ἕτι ἄλλο τοῦτο τύχη καὶ ἐπιπίπτουσι καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου ὄχι μόνον ἐντὸς τοῦ ὕδατος, ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ, φανερά, ἐὰν ἡ χρεῖα τὸ καλέσῃ, συνήθως ὁμοίως μεταχειρίζονται ὑποουλότητα μέχρις οὗ φθάσωσι πλησίον τῆς λείας των, καὶ τότε δι' ἐνὸς πήδηματος ἀρπάζουσι αὐτὴν μὲ τοὺς τρομεροὺς ὀδόντας των, ἢ τὴν φονεύουσι δι' ἐνὸς κτυπήματος τῆς οὐράς των λέγεται, ὅτι ὁ κροκοδείλος δύναται νὰ θραύσῃ καὶ τὰ τέσσαρα σκέλη καλοῦ βουδαίου μὲ ἓν μόνον

Οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι ἐλάτρευον τοὺς κροκοδείλους ὄχι δὲ σπανίως ἐξημέρωνον αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐστόλιζον μὲ χρυσὰ σκουλαρίκια καὶ περιδέρια καὶ τοὺς ἔτρεφον τακτικῶς ἀφοῦ δ' ἀπέθνησκον τοὺς ἐβαλσάμωναν καὶ τοὺς ἔθαπτον μὲ μεγάλας τιμὰς εἰς τὰ ἱερά μνήματα τῶν Θεῶν.

Ἐν τῷ Βιβλίῳ τοῦ Ἰωβ οἱ κροκοδείλοι περιγράφονται λεπτομερῶς ὡς ζῶα οὐ μόνον δυσκόλως συλλαμβανόμενα, ἀλλὰ καὶ ἀγρία καὶ πονηρά.

Οἱ ἀντόποι τὸ μὲν κρέας τῶν κροκοδείλων μετεχειρίζονται ὡς τροφήν, λέγεται δὲ, ὅτι εἶναι πολὺ τρυφερὸν καὶ νόστιμον, τὰ δὲ δέρματα μὲ τὰς λεπίδας των εἰς κατασκευὴν ἀσπίδων, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὸν ἐγκέφαλον ὡς ἱατρικόν. Εἰς τὸ Ἐθνικὸν μας Πανεπιστήμιον ὑπάρχουσι δύο τρία δείγματα ταριχευμένων κροκοδείλων ἀρκετὰ μεγάλων.

Τὸ Κλιβανοπούλι.

κτύπημα τῆς οὐράς του.

Τὸ σῶμα τῶν κροκοδείλων εἶναι λεπιδωτόν, αἱ δὲ λεπίδες εἶναι τόσοι σκληραὶ, ὥστε οὔτε σφαιραὶ τοὺς φονεύουσι, οὔτε δόρυ δύναται νὰ διαπεράσῃ αὐτάς· εἶναι δὲ τραπὸς μόνον κατὰ τὰ ὀπισθεν τῶν ὤμων, ἢ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς. Ὅθεν οἱ Ἀραβες καιροφυλακτοῦν καὶ εὗρουσι ἀνὰ ἐξηπλωμένον ἐπὶ τῆς ἄμμου, ὅπως συνήθως κάμνουσι, ρίπτουσι κατὰ τοῦ τραποῦ μέρος τρίαναν εἰς τὸ ἄκρον τῆς ὁποίας εἶναι δεδεμένον σχοινίον καὶ εἰς τὸ ἄκρον αὐτοῦ ἀσκὸς φουσκωμένος. Ἀφοῦ ἀπαεὶ ἡ τρίανα ἐμπηχθῆ εἰς τὸ σῶμα τοῦ κροκοδείλου, οὗτος ρίπτεται εἰς τὸν ποταμὸν καὶ ζητεῖ νὰ ἐλευθερωθῆ ἀπ' αὐτῆν, ἀλλὰ ματαίως, ἕως οὗ ἀπαυδῆσας ἀφίεται εἰς τὴν διάκρισιν τῶν κυνηγῶν του, ὅτινες τότε σύρουσι αὐτὸν κατὰ μικρὸν εἰς τὴν ὄχθην καὶ τὸν ἀποτελειοῦν διὰ τῶν μαχαίρων καὶ τῶν πέλεκων αὐτῶν.

Τὸ Κλιβανοπούλι.

Τὸ μικρὸν καὶ ἴσραϊον πτηνόν, τὸ ὁποῖον παρίσταται καθήμενον ἐπὶ φραγκοσυκῆς, ἀνήκει εἰς τὴν οἰκονομίαν τῶν λαμπροχρωμάτων πτηνῶν, τὰ ὁποῖα ἀπαντῶνται εἰς τὴν διακεκαυμένην ζώνην, ἕνεκα δὲ τῆς ὁμοιότητος τῆς φωλεᾶς του πρὸς κλιβανὸν ἀνωμασίην Κλιβανοπούλι.

Ἐβρίσκειται δὲ εἰς τὸ Χαλὴ καὶ τὴν Βραζιλίαν, καὶ ἐπειδὴ ἔχει χρεῖαν ἰδιαίτην προφυλακτικῆς κατὰ τῶν ἠλιακῶν ἀκτίνων καὶ τῶν ἐντόμων, ὁποῖα εἶναι ἡ γιγάντειος ἀράγνη καὶ ἄλλα λίαν καταστρεπτικὰ τῶν μικρῶν τούτων πτηνῶν, ὁ ἀγαθὸς Πλάστης μας τὸ ἐπραΐκισε μὲ ἰδιαίτερον τι ἐνοστικόν, διὰ τοῦ ὁποίου δύναται ἐντὸς δύο ἡμερῶν νὰ κατασκευάσῃ ἐκ πηλοῦ κατοικίαν ὄχι μόνον δροσερὰν, ἀλλὰ καὶ ἀσφαλῆ ἀπὸ τὰς προσβολὰς κέντων τούτων τῶν ἐχθρῶν του.

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΠΑΝΘΥΣΜΟΣ ΓΗΣ ΚΑΤ' ΗΠΕΙΡΟΥΣ.

Πληθυσμός Εσθονίας	3165,929,000
(Η Τερτία εν Εσθονία και Ασία 25,180,000)	
» Αμερικτικής (Βορείου τε και Νοτίου)	95,495,500
» Αφρικτικής	205,079,000
» Ασίας	838,707,000
» Αυστραλίας και Πολωνίας	4,031,000
» Πολιτικών χωρών	82,000
Τὸ ὅλον	1,455,923,500

— Κατὰ τὸ 1881 ἔτος θὰ συμβῶσι τέσσαρες ἐκλείψεις, δύο τοῦ Ἡλίου καὶ δύο τῆς Σελήνης, ἀλλ' ἄψασαι ἄφαντες εἰς ἡμᾶς ἐκτός τῆς τελευταίας τῆς Σελήνης γεννησομένης τῆνδε Φεβρουαρία.

— Κατὰ τὸ 1879 ἀπέθανον καθ' ὅλην τὴν Ἀγγλίαν 79 ἄτομα ἀφήσαντα περιουσίαν ἀπὸ 100 χιλιάδας λιρῶν μέχρις 1,500,000 ἤτοι ἀπὸ 3 ἑκατομμύρια δραχ. μέχρις 45 ἑκατομμυρίων!

— Οἱ λόγοι τοὺς ὁποίους προφέρει ἕκαστος ἀπὸ ἡμᾶς εἶναι ὡς σπόροι βιττόμενοι εἰς τὴν γῆν, φέρουν δὲ καρπὸν εἰς τὸν νοῦν τῶν δεχομένων αὐτοὺς, ἐνίοτε ἀκάνθια, ἄλλοτε σίτον. Ἄλλ' ἐνθὺ ὁ καιρὸς τῆς σπορᾶς εἶναι εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ τοῦ θερισμοῦ θὰ ἴηται εἰς τὴν ἄλλην.

— Οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους λαλοῦμεν ἤδη, θὰ μᾶς ἀπαντήσουν πάλιν. Θὰ χαρῶμεν ἀρά γε, ἢ θὰ λυπηθῶμεν διὰ τοῦτο;

— Οἱ Ἑβραῖοι εἶχον διαπύρρους ἑορτάς, τὰς ὁποίας ὁ Θεὸς διώρισε διὰ τὸ ὑπενοθεῖν εἰς αὐτοὺς τὰ μεγάλα θαυμάσια, τὰ ὁποία ἐνήργησεν ὑπὲρ αὐτῶν. Ὡς τω π.χ. τὸ Πάσχα ἐνεθίμωμεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἔξοδον αὐτῶν ἐκ τῆς Αἰγύπτου. Ἡ Πεντηχοστὴ τὸν νόμον, ὅστις ἐδόθη εἰς αὐτοὺς εἰς τὸ ἔτος Σινᾶ. Ἡ Σκηνοπηγία τὴν διαμορφήν αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ ὑπὸ σκηνᾶς. Τὸ Σάββατον τὴν ἀνάπαυσιν τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ δημιουργίᾳ τοῦ κόσμου κλπ.

— Εἰς τὸν Ἅγιον Φραγκίσκον τῆς Καλλιφορνίας δημοσιεύονται ἐφημερίδες εἰς 10 γλώσσας, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ἡ Κινεζικὴ.

— Δύο Ἰουδαῖοι Παβῖνοι εἶναι ἤδη μέλη τῆς Οὐγγρικῆς Βουλῆς, ἐνθὺ πρὸ 50 ἐτῶν οἱ Ἰουδαῖοι μόλις ἤδυναντο νὰ περιπατοῦν φανερά εἰς τὰς ὁδοὺς!

— Ἐραποστόλος τις διαμῶν εἰς Καντώνα ἔκαμιν ἀλφάβητον συνιστάμενον ἐκ 33 γραμμάτων, διὰ τῶν ὁποίων ὀνομαζομένην εἰς ἑκκρηστοῦν θλαίαι αἱ λέξεις τῆς Κινεζικῆς γλώσσας, εἰ ὁποῖαι ἤδη παριστάνονται διὰ πολλῶν χιλιάδων συμβολικῶν σημείων.

Ἐπιτομὴ ἀποστολικῆς.

Ἐμῆται ὄνομα ἀρχαίου Ἑλλήνος, συνιστάμενον ἐξ 11 γραμμάτων τούτων τὸ 1, 2, 3, 4 καὶ 5 ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα διασῆμου τινὸς θεᾶς τὸ 5, 10 καὶ 11 τὸ ὄνομα ἀγρίου τινὸς ζώου ἐκ τῶν ἀκαθάρτων καὶ τὸ 8, 9, 10, 0, 7 καὶ 11 ἐπίθετον, τὸ ὁποῖον ὁ ἅγιος Παῦλος ἠρέσκετο νὰ ἐφαρμόζῃ εἰς ἑαυτὸν γράφων τὰς ἐπιστολάς του. Ποῖον εἶναι τὸ ὄνομά μου;

Ἀσπλῆ ἀποστολικῆς.

Συνίσταται ἐξ ὀκτὼ λέξεων τούτων ἡ πρώτη εἶναι τὸ ὄνομα διασῆμου τινὸς Ἀσκεδαμονίου στρατηγού, ἡ δευτέρα πόλεως τινος περιφύμης τῆς Φρυγίας, ἡ τρίτη φυλῆς τινος τοῦ Ἰσραὴλ, ἡ τετάρτη πόλεως τῆς Ἀσσυρίας, ἐνθα συνήθη μεγάλη καὶ ἀποφασιστικὴ

τις μάχη, ἡ πέμπτη διασῆμου τινος στρατηγού τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἡ ἕκτη πόλεως τινος τοῦ Ἰσραὴλ, ἐξ ἧς καθήγετο ἡ γυνὴ ἢ συνηγορήσασα ὑπὲρ τῆς συγχωρήσεως τοῦ Ἀβεσαλάμ, ἡ ἑβδόμη ἱερέως διασῆμου ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἡ ὄγδω πόλεως διαβοήτου διὰ τὴν κακίαν τῆς ἐν τῇ Γραφῇ.

Τῶν λέξεων τούτων τὰ μὲν ἀρχικὰ γράμματα ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα ἀρχαίου τινὸς Στωϊκοῦ φιλοσόφου, τὰ δὲ τακτικὰ πόλεως πρᾶκτεῦσης τοῦ Ἰσραὴλ. Ποῖα τὰ ὀνόματα πάντων τούτων;

Ἀνιγμᾶ.

Ἵν εἶμαι ἐπιζήτητον ἔχον πολλὴν ἀξίαν
καὶ κελαδῶ γλυκύτατα μ' ὄλην μου τὴν καρδίαν.
Εἴμ' ἐτι τετρασύλλαβον, καὶ οὐδετέρου γένους
αἱ δύο πρῶται συλλαβαὶ σημαίνουν πόλιν ἔθνους,
Ἐνθα ποτὲ ὁ Ἰησοῦς ἠλόγησε τὸν γάμον,
τὸ ὕδωρ δὲ μετέβαλεν πρὸς ἀπορίαν πάντων,
Εἰς οἶνον τερψιπόσιον καὶ νόστιμον σανάμα,
καὶ τοῦτο λέγουσι τοῦ Χριστοῦ εἶναι τὸ πρῶτον θαῦμα.
Αἱ ἄλλαι δύο συλλαβαὶ φρουριδίων σημαίνουν,
ὅπερ θαλάσσης κόματα νυχθημερόν τὸ θαλῶνον.
Ἐκ τοῦ φρουριδίου ταύτου ἂν τὸ πρῶτον ἀφαιρέσῃς,
Ἄνθος γίνεται ἀμέσως ἀγαπᾶς νὰ τὸ φυτέυσῃς;
Ὅ ἐξ Ἰσραὴλ Ἄ. Ν. Σ.

Λύσεις.

Αἱ λύσεις τῶν ἀνιγμάτων καὶ τῆς ἀποστολικῆς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ὁμιλήσει ποτε ἀλογον ζῶον, καὶ εἶνος ἦτο;
2. Ποῖαι τῶν Ἀποστόλων ἦσαν φαρμάδες;
3. Ἐπὶ τίνος ἄρους μετεμορφώθη ὁ Κ. Ι. Χριστός;

Ἐπίδοποιήσεις

Ἐπεὶ ἔδη πολλοὶ τῶν συνδρομητῶν μας ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν των νὰ δημοσιεῖται ἡ Ἐφημ. τῶν Παίδων δις τοῦ μηνός, ἔστω καὶ μὲ διπλασίαν τιμὴν, ἡμεῖς ὑποσχόμεθα νὰ πράξωμεν τοῦτο εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν, ἂν μόνον διπλασιασθῶν οἱ ὑπάρχοντες συνδρομηταί, ἦτοι ἂν γείνωσι 10 χιλιάδες.

— Ἀστὴρ τῆς Ἐνοτολῆς Ἡ ἀρχαιοτάτη καὶ εὐθηνωτάτη αὐτὴ ὄλων τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων, στολισθεῖσα πρὸ τριῶν ἐτῶν καὶ μὲ εἰκόνας εἶναι εἰδικὴ διὰ οἰκογενείας καὶ τιμᾶται μόνον 6 δραχ. τὸ ἔτος διὰ τὴν Ἐλλάδα καὶ 10 διὰ τὸ ἐξωτερικόν—δίδεται δὲ πρὸς δοκτιμὴν καὶ διὰ ἑξαμηνίαν καὶ τριμηνίαν. Τὴν συνιστῶμεν εἰς τὰς οἰκογενείας ὄλων τῶν μητρῶν συνδρομητῶν μας.

— Ὅστις κάμει πέντε συνδρομητάς εἰς αὐτὸν ἢ 20 εἰς τὴν Ἐφημ. τῶν Παίδων λαμβάνει ἐν φύλλον τοῦ Ἀστέρος δωρεάν ἐπὶ ἓν ἔτος.

— Ὅστις κάμει πέντε συνδρομητάς εἰς τὴν Ἐφημ. τῶν Παίδων λαμβάνει ἐν φύλλον δωρεάν—εἰκοσι δὲ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν δίδονται εἰς τὸν ὅστις κάμει περισσοτέρους εἰς αὐτὴν ἢ εἰς τὸν Ἀστέρα.

— Παρακλιθόντες οἱ συνδρομηταὶ νὰ γράφωσι τὰ ὀνόματά των καθαρά, διότι πολλάκις δὲν ἀναγινώσκονται.

— Σώματα ὄλων τῶν παρελθόντων ἐτῶν εἰσίδονται παρὰ τῇ Διευθύνσει.